

1905-05-04

AFSENDER

Emil Hannover

MODTAGER

Jens Ferdinand Willumsen

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Sprog:

Dansk

Afsendersted:

København (Danmark)

Omtalte personer:

Den Frie Udstilling

Karen Hannover

Viggo Jarl

Johan Rohde

Sigurd Wandel

Arkivplacering:

J.F. Willumsens Museum

Arkivkasse: A/I/5 - H

DOKUMENTINDHOLD

Willumsen har skrevet til Hannover, hvilket kom som en overraskelse. Hannover troede, Willumsen bar nag til ham, eftersom Hannover tog Juliettes parti under skilsmissen. Hannover bemærker, at han altid bevarede sin sympati for Willumsens kunst. Han er genansat som kunstanmelder på Politiken, men han tror kun, det bliver for en kortere bemærkning. Han beklager sig over udvalget på forårsudstillingerne, som har været usandsynlig kedeligt at skrive om. Karen Hannover har været syg efter sin seneste fødsel.

TRANSSKRIFTION

DKIM DET DANSKE KUNSTINDUSTRIMUSEUM
KØBENHAVN. 4.V.05

Kære Willumsen,

De skal have Tak for Deres Brev.

Jeg havde ikke ventet det. Mere end en Gang er det kommet mig for Øre, at De bar Nag til mig, uden at jeg i øvrig nogensinde erfor, hvad Grunden dertil kunde være. Min Sympathi var ikke paa Deres Side i den Strid, De som Mand og Menneske stod igennem for snart mange Aar tilbage;¹ men min Sympathi for Deres Stræben som Kunstner var alle Dage den samme. Hvilken Glæde derfor for mig, at Deres Udstilling i Aar var en saadan, at jeg kunde begynde dér hvor jeg slap: med Dem, da jeg efter megen Overvindelse bestemte mig til at genoptage min Virksomhed i "Politiken". Lad mig sige Dem, at det ikke er paa længere Tid, jeg har tænkt at knytte mig til Bladet. Det bliver højst for et Par Aar. Hvis De havde set Udstillingerne i Aar, vilde De forstaa, at det er et Offer at skænke dem sin Tid og sine Tanker i hele to Maaneder. Der er Deres Billed, og der er et Portræt af Rohde; der er et Billed af Wandel og der er en Statuette af Jarl. Der er ogsaa enkelte andre smukke Arbejder og enkelte Talenter i Opgaaende. Men Resten er gudsjammerlig kedelig Kunst, som der ikke vilde være mindste Fornøjelse ved at skrive om, hvis jeg ikke af og til kunde tage Lejlighed deraf til at sige noget om Kunst i Almindelighed. Jeg har til at begynde med modtaget mange Vidnesbyrd om, at jeg har været savnet, mange Forsikringer om, at en Kritik, der stræbte efter at være retscaffen, vilde være velkommen selv hos dem, den maatte gaa ud over. Sluttelig vender de sig dog naturligvis alle mod mig, saaledes som de gjorde forrige Gange. Saa – om ikke før – gaar jeg. Deres Brev har dog været mig et Opmuntring, som ikke vil gaa mig af Minde. Og mere end det. Det har vist mig, at De alligevel bevarede mig i nogen venskabelig Erindring, og jeg har taget det som et Tegn paa, at

Fremtiden maaske kan føre os nærmere sammen igen.

Karen, som nylig har født vor tredie lille Pige, har desværre været meget syg, men er nu i Bedring. Hun har just været oppe for første Gang i disse Dage. Ogsaa hun har glædet sig over

Deres Brev og følger sine Hilsener til mine. Paa Genskrivelse en Gang ved Lejlighed, hvis det da ikke kan blive paa Gensyn!

Deres

Emil Hannover.

¹ Hannover refererer til Willumsens brud med Juliette Willumsen.

KØBENHAVN.

4. V. 05

Kære Willhimsen,

De skal have Tak for Deres Brev.
Jeg havde ikke ventet det. Mere end en
Gang er det kommet mig for Qvæ, at De
har Nægt til mig, istem at jeg i rigtig nogen
sind erfa, hvad Grunden dertil kunde
være. Min Sympathi var ikke paa Deres
Side i den Strid, De som Mand og Menneske
stod igennem for snart mange Aar tilbage;
men min Sympathi for Deres Stræben
som Kunstner var alle Dage den samme.
Hvilken Glæde derfor for mig, at Deres Ud-
stilling i Aar var en saadan, at jeg kunde
begynde den, hvor jeg slap: med Dem, da
jeg efter mig selv Overvindelse bestemte mig
til at genoptage min Virksomhed i Politiken.

Laad mig sige Dem, at det ikke er
paa længere Tid, jeg har tænkt at klynge
mig til Bladet. Det bliver hæft^{for}et for
Aar. Hvis De havde set Udstillingerne i
Aar, vilde De forstaa, at det er et Offer at
tænke Dem sin Tid og sine Tanker i hele
to Maanedes. Der er Deres Billed, og der er

et Portræt af Rørdt; der er et Billede af
Wandel og der er en Statuette af Jær. Der
er ogsaa enkelte andre smukke Arbejder og
enkelte Talenter i Apparatet. Min Besten
er guldjæmmerlig bedelig Kunst, som der ikke
vilde være mindre Fornøjelse ved at skrive
om, hvis jeg ikke af og til kunde tage Lejlighed
her paa til at sige noget om Kunst i
Almindelighed.

Jeg har til at begynde med modtaget mange
Velneskyer om, at jeg har været samlet,
mange Forsikringer om, at en Kritik,
der stræbte ^{efter} at være retskaffen, vilde være
velkommen selv hos dem, der maatte
gaa ind over. Sluttelig vender de sig dog
naturligvis alle mod mig, saaledes som
de gik forrige Gang. Saa - om ikke for -
før jeg.

Ders Brev har ^{dog} været mig en Opvækkelse,
som ikke vil gaa mig af Minder. Og
mere end det. Det har vist mig, at der
alligevel bevarer mig i nogen venstabelig
Erindring, og jeg har taget det som et
Tegn paa, at Fremtiden maatte han
føre os nærmere sammen igen.

Karen, som nylig har født vor tredje
lille Pige, har desvære været meget
syg, men er nu i Bedring. Hun har
jagt været oppe for første Gang i disse
Dage. Og hun har glædt sig over

Deres Brev og fügen sine Afkræft til mine. Vaa
Genskrivelse en Gang ved Lykkestund, hvis det da ikke
man blive paa Gensyn!

Deres

Emil Mammen.